
Uchwały rad adwokackich : Rada Adwokacka w Warszawie

Palestra 1/1, 99-101

1957

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez **Muzeum Historii Polski** w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

UCHWAŁY RAD ADWOKACKICH

Rada Adwokacka w Warszawie

1.

Ustawa z dnia 27.VI.1950 r. o ustroju adwokatury (art. 71) przewiduje, że adwokaci mogą w celu wykonywania zawodu łączyć się w zespoły adwokackie, a zatem przesądza, że przystąpienie do zespołu zależy od swobodnej woli i decyzji poszczególnego adwokata.

Mając powyższe na uwadze Rada Adwokacka w Warszawie na posiedzeniu w dniu 22 listopada 1956 r. wyraziła opinię, że adwokat-członek zespołu adwokackiego występujący z zespołu powinien o swym wystąpieniu z zespołu zawiadomić Radę Adwokacką oraz kierownika zespołu na 3 miesiące przed wystąpieniem i że adwokat taki ma prawo podjęcia indywidualnej praktyki adwokackiej w miejscowości, gdzie znajdowała się siedziba zespołu, z którego wystąpił.

2.

Punktem wyjścia dla akcji zdjęcia tabliczek w całej adwokaturze zespolonej było pismo Samodzielnego Wydziału Adwokatury Ministerstwa Sprawiedliwości z dnia 5.IX.1955 r., Nr A 3697/55, skierowane do Naczelnej Rady Adwokackiej o wydanie radom stosownego polecenia celem spowodowania niezwłocznego zdjęcia przez adwokatów zespolonych pozostałych tabliczek umieszczonych na domach, w których zamieszkują. Naczelna Rada Adwokacka zakomunikowała wojewódzkim radom adwokackim treść powyższego pisma Ministerstwa Sprawiedliwości.

Rada Adwokacka w Warszawie uznała, że wspomniane polecenie Ministerstwa Sprawiedliwości i Naczelnej Rady Adwokackiej jest niezyciowe i niecelowe, albowiem o szyldach adwokackich nie traktuje wprost żaden przepis rozporządzenia czy też regulaminu; wywieszka stanowi urządzenie, którego celem powinno być ułatwienie klientowi odnalezienia danego adwokata, należy przeto rozważyć przepisy omawiające kontaktowanie się klienteli z adwokatem. Dotyczą tego: §§ 7 i 12 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 14.VIII.1950 r. w sprawie zespołów adwokackich (Dz. U. poz. 318) oraz §§ 17 (1) i 28 (1) Tymczasowego Regulaminu Zespołów Adwokackich. Przepisy te stanowią, że kierownik zespołu zawiera z klientami umowy o udzielenie pomocy prawnej przez członków zespołu oraz przekazuje sprawy adwokatom (§ 7), że członkowie zespołu mogą przyjmować przydzielonych im klientów jedynie w lokalu zespołu (§ 12), że członkom zespołu nie wolno prowadzić spraw poza zespołem (§ 17/1) i że klienci powinni być przyjmowani przez wskazanych przez kierownika adwokatów w ustalonych dniach i godzinach (§ 23/1 Tymcz. Regulaminu). Należy położyć nacisk na to, że wywieszka adwokacka powinna służyć nie reklamie danego adwokata czy werbowaniu sobie przezeń klien-

teli, lecz jedynie wygodzie klienta, któremu ma ułatwić odnalezienie mieszkania danego adwokata, już przezeń wybranego. Szczególnie dla ludzi przybywających ze wsi — jak wskazuje wieloletnie doświadczenie — odnalezienie nie tylko określonego lokalu, ale i określonego adresowo domu przedstawia znaczne trudności.

Z powyższych względów Rada Adwokacka na posiedzeniu w dniu 8 listopada 1956 r. postanowiła zwrócić się do Naczelnej Rady Adwokackiej z przedstawieniem konieczności zezwolenia adwokatom-członkom zespołów adwokackich na posiadanie na domach, w których zamieszkują, tabliczek informacyjnych określonego przez Radę Adwokacką typu oraz odpis niniejszej uchwały przesłać wszystkim wojewódzkim radom adwokackim do wiadomości z prośbą o zajęcie stanowiska w tej kwestii i przedstawienie go Naczelnej Radzie Adwokackiej.

3.

Uważając, że zakres wizytacji zespołów adwokackich, przewidziany w obowiązującej dotychczas instrukcji Rady Adwokackiej, jest zbyt obszerny, nadmiernie ingeruje w życie zespołu i pracę poszczególnych adwokatów, a ponadto zawiera szereg zbędnych formalistycznych przepisów — Rada Adwokacka w Warszawie na posiedzeniu w dniu 22 listopada 1956 r. postanowiła:

A. Ustalić następujący zakres wizytacji planowych:

- 1) badanie stanu organizacyjnego zespołu pod kątem oceny liczebności, stanu lokalu, pracy aparatu administracyjnego zespołu,
- 2) badanie dochodowości zespołu, ze szczególnym zwróceniem uwagi, czy nie zachodzą przypadki nadmiernego i nieuzasadnionego obniżania lub podwyższania stawek honorarium, sprawy wynagrodzeń zaległych oraz jakie kroki podejmowane są przez kierownictwo zespołu w celu uzyskania tych należności,
- 3) kontrola systemu przydziału spraw przez kierownika, kierowania adwokatów do obron z urzędu i na dyżury w B.S.P.P.,
- 4) systematyczna kontrola danych co do radcostw członków oraz badanie form szczególnych prac zespołu (doradztwa, sprawy wekslowe, inierkolegium itp.),
- 5) kontrola kształcenia aplikantów adwokackich, ich pracy oraz ich zajęć dodatkowych,
- 6) kontrola działalności wewnątrzzespołowej komisji rewizyjnej,
- 7) ogólna charakterystyka zespołu oraz wnioski powizytacyjne.

B. Uznać za wskazane oddzielanie wizytacji, dokonywanych przez lustratorów-adwokatów, od kontroli finansowo-księgowych, dokonywanych przez delegowanych księgowych Rady w następującym zakresie: 1) badanie prawidłowości zapisów księgowych i zgodności ich z obowiązującymi przepisami, 2) kontrola wykonywania budżetu, 3) badanie stanu sum przechodnich na kartach ewidencyjnych i sposobu ich wydatkowania.

C. W celu dokładniejszej wewnętrznej kontroli prac zespołu oraz jego kierownictwa zalecić zespołom adwokackim utworzenie 3-osobowych komisji rewizyjnych zespołu, wybieranych w głosowaniu tajnym.

4.

Na podstawie § 9 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 14 sierpnia 1950 r. w sprawie zespołów adwokackich (Dz. U. Nr 35, poz. 318) oraz § 43 Tymczasowego Regulaminu Zespołów Adwokackich (Dz. Urz. Wym. Spr. -Nr 9/51 i 11/54) — Rada Adwokacka w Warszawie ustala następujące zasady wynagradzania kierowników zespołów adwokackich i ich zastępców:

- I. Wynagrodzenie kierowników zespołów, których wpływ brutto (wynagrodzenie za prowadzenie sprawy i ryczałt na koszty ogólne) nie przekracza kwoty 50.000 zł miesięcznie, wynosi 2% obrotu zespołu, nie mniej jednak niż 300 zł miesięcznie.
- II. W zespołach o wpływie brutto ponad 50.000 zł miesięcznie — wynagrodzenie kierownika zespołu wynosi 1.000 zł miesięcznie oraz $\frac{1}{2}$ % wpływu brutto ponad 50.000 zł.
- III. Wynagrodzenie zastępcy kierownika zespołu w zespołach, posiadających filie terenowe, określa Rada Adwokacka po wysłuchaniu opinii Komisji Administracyjno-Organizacyjnej i Komisji Finansowej.
- IV. W zespołach nie posiadających filii terenowych kierownik zespołu może powierzyć wykonywanie części swych obowiązków zastępcy, który może otrzymywać część wynagrodzenia kierownika zespołu. Łączne wynagrodzenie kierownika zespołu i jego zastępcy nie może przekroczyć stawek przewidzianych w niniejszej uchwale.
- V. Uchwała obowiązuje od dnia 1 stycznia 1957 r.